Italienske Klassikere 2014

Af Arne Krog

Igen i år skulle der jo være noget at træne til.

Derfor meldte jeg mig til Italien Klassikere.

Turen er bygget op over de 2 klassikere – **Lombardiet Rundt og Milano San Remo.**

Arrangementet er i Tour de Taxa regi og er primært arrangeret af Dan Volmar.

Her kommer min dagbog med lidt fra turen:

Fredag d. 4. juli 2014:
Efter at have aflevereet cyklerne, der skulle køres i trailer til Italien, drog vi af sted. Jyderne fløj fra Billund til Bergamo.
Vi ankom i styrtende regn til hotellet. Her fik de 16 deltagere og 3 hjælpere lejlighed til at hilse på hinanden.

Lørdag d. 5. juli 2014:
Vi stod op til strålende solskin. 1. etape var den første ½-del af klassikeren Lombardiet Rundt. Starten gik igennem Bergamo og omegn, ad flade og meget trafikerede veje. Efter frokosten meldte realiteterne sig. Denne dags etape var en af tourens kongeetaper, idet vi, i den sidste del af etapen skulle passere tourens højeste punkt: Passo di Valcava på over 1300 m.

Stigningen startede da vi nåede Bergamasco som var vores overnatningsby. Men inden vi kunne checke ind på hotellet skulle vi lige på en god rundtur op i bjergene. Den egentlige opstigning var en vej på 12 km op til passet med en masse hårnålesving. Det blev gradvist stejlere jo længere vi kom op. På den sidste del var der over en længere strækning en stigningsprocent på over 18%. Alle måtte af og gå over en kortere eller længere strækning. Jeg selv måtte i bilen den sidste km. op til toppen. Tror ikke jeg nogensinde har været mere udmattet. Efter ca. 115 km. ankom vi til hotellet, som lå smuk i en dal.

Søndag d. 6. juli 2014.

Denne dag var også med udfordringer. Vi skulle passere 4 bjerge. Vejret var perfekt – måske lidt for varmt. I starten lidt op og ned. Herefter kom det berømte Passo dei Sormano i over 1100 meters højde, med den berømte Muro di Sormano med stigning på over 26% nogle steder.
Sådan så feltet ud for i tiden, når de skulle op af denne stigning.

Denne gang var jeg ikke af cyklen – jeg cyklede hele vejen op. Men kun fordi der er lavet en ny vej med fornuftige stigningsprocenter.
Efter en fantastisk flot nedkørsel med udsigt ud over Comosøen, cyklede vi langs søen og gennem nogle piltoreske byer. Herefter gik det opad igen med det samme bjerg som før, men denne gang skulle vi over Passo di Ghisallo på 754 m.o.h. Denne opstigning var meget hård, dels var det tredje opstigning og dels var der stigninger på 14% ret tidligt.
På toppen i Madonna di Ghisallo er der et museum og et monument for cykelrebet og cykelryttere. Mine kræfter var ebbet ud. Måtte af og gå 2 gange. Herefter stod den på nedkørsel til Lecco, som ligger utrolig smukt ved Como-søen.
Om aftenen gik vi en tur i den smukke by Lecco. Fik en is og skyndte os hjem, da det begyndte at lyne og tordne.

Mandag d. 7. juli 2014.
Morgenen startede med tunge skyer over Comosøen. Vi skulle køre en transport-etape, så vi næste dag var klar til at starte på klassikeren Milano – San Remo. Efter en lille opstigning på vej af Himmelbjerg-størrelse, gik det mere eller mindre nedad mod Milano. Dagen blev igen varm og solrig. Turen blev i alt på ca. 95 km. Vi overnattede i en forstad til Milano.

Tirsdag d. 8. juli 2014.
Turen gik fra Milano til Middelhavet – nærmere betegnet byen Varazze. Altså 1. ½-del af klassikeren Milano – San Remo.
De første 110 km fra Milano og syd på gik igennem Po-sletten med de mange ris- og majsmarker. Der er helt fladt. Da vi nærmede of Rivieraen begyndte det at blive mere bakket og vi kunne se bjergene forude – Passo del Turchino, som er 532 m.o.h.

La classicissima di Primavera

Regnen begyndte at sile ned hele vejen ned mod havet, hvilket gjorde nedkørslen vanskelig. Uanset at vi havde forventet at mødet med Middelhavet skulle have været i høj solskin, var det en stor oplevelse da vi kunne se havet.
De sidste ca. 15 km. af etapen gik af flad vej langs Middelhavet. Vi nåede drivvåde vores hotel.
Det blev til i alt ca. 175 km.

Onsdag d. 9. juli 2014.
Fra Varazze til San Remo. 2. ½-del af klassikeren, i alt ca. 130 km.
Startede i dejligt vejr – langs Middelhavs-kysten. Dog var der mange små byer og mange biler, der gjorde den del af etapen ukontinuerlig.
Men også med afstikkere op i bjergene på den sidste del før San Remo. Her er de berømte Cipressa og Poggio.

For udgaven af klassikeren 2014 var der desuden planlagt endnu en tur op i bjergene mellem de to førnævnte. Den blev dog ikke en del af løbet. Stigningen blev pillet af igen i februar, angiveligt p.g.a. frygt for dårligt vejr. Måske det også havde betydning at Cavendish, og flere andre sprinterne, havde truet med at blive væk, hvis ikke denne nye sløjfe opad ikke blev taget af igen!!

Vi tog den - og den var lidt "slem". Meget stejl visse steder – vel ca. 15%. Det bliver jo heller ikke nemmere af, at regnen styrtede ned.

Men til hotellet i San Remo kom vi da – igen drivvåde og beskidte. Utrolig at hotellet ville have sådan en flok møgbeskidte cykelryttere boende. Endda var de ikke mindre snavsede cykler med på værelset.

Torsdag d. 10. juli 2014.
Var en transportetape fra San Remo til Nice, hvorfra vi skulle flyve hjem dagen efter.
Det var en fantastisk flot etape, som blev kort i strålende solskin langs Middelhavs-kysten.
Så meget man nu kunne nyde udsigten med de mange biler, fodgængere, rundkørsler og lyskryds.
Man kan vel kalde etapen bakket - efter danske forhold. Indeholdt ifig. grafikken 1.089 højdemeter. Så mange højdemeter, kan vi da ikke finde på selv de "værste" træningsture hjemme omkring Randers.
Vores madstop var på havnen i Monaco. Lige op af lyst-yachterne på storrelse med Store-bæltsfærgerne (hvis der er nogen, der kan huske dem).

Monaco

Nice

Herefter videre mod Nice. Igennem hele Nice på Promenade de Anglaise.
For at ende på hotellet, lige overfor lufthavnen.

En fantastisk uge i rigtigt godt selskab. Vi var et ret homogent hold i betragtning af at vi var 16 sammenbragte ryttere, som stort set ikke havde cyklet sammen.

I alt 720 km. med ca. 7.000 højdemeter.

Fra Randers Cykelmotion deltog Allan og Arne.

Næste år arrangeres der af de samme mennesker Milano – Rom. Vi har begge allerede meldt os under "fanerne" igen.